

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 874

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 659 din 17 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	2-3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.274. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării amendamentului din 2019 la Regulamentul privind transportul internațional feroviar al mărfurilor periculoase (RID), Apendice C la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) semnată la Berna la 9 mai 1980 și modificată prin Protocolul din 1999, semnat la Vilnius la 3 iunie 1999, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 69/2001	4
3.308. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru completarea Normelor metodologice privind virarea la bugetul de stat de către Ministerul Sănătății și Ministerul Tineretului și Sportului a disponibilităților prevăzute la art. 57 și 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.386/2019	5-6
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
1.012. — Decizie pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 160/2015 privind stabilirea unor măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități.....	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 28 din 3 iunie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	7-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 659**

din 17 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de reclamantul Valentin Ciobanu în Dosarul nr. 305/32/2018 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.748D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, doamna Georgiana Habără, consilier juridic, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 305/32/2018, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**. Excepția a fost ridicată de reclamantul Valentin Ciobanu în dosarul menționat, având ca obiect contestația

formulată de acesta împotriva Raportului de evaluare prin care s-a constatat încălcarea art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că în cauza *pendinte* incompatibilitatea operează *de jure*, fără ca instanța să se poată pronunța dacă anumite elemente ce țin de împrejurările cauzei, de actul volițional al persoanei publice, de cazul fortuit sau de forță majoră atrag sau nu constatarea cazului de incompatibilitate, situație în care analiza proporționalității este sustrasă instanței de judecată. Se apreciază că nu există un raport rezonabil între cerințele de interes general referitoare la buna administrare a funcției electivă și protecția drepturilor fundamentale ale individului, dispozițiile legale criticate determinând un dezechilibru între cele două interese concurente. În susținerea excepției sunt invocate și considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 79 din 22 februarie 2018, referitoare la aplicarea principiului proporționalității.

7. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, analizând condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, apreciază că acestea sunt întrunite în cauză.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente în ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 90 alin. (1): „*Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.*”;

— Art. 92 alin. (1): „*Încălcarea dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a mandatului de ales local la data încheierii contractelor.*”

12. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Se invocă, de asemenea, „Protocolul 2 al Tratatului de la Maastricht”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra aceluiași text de lege și în raport cu critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017, Curtea a reținut că „stabilirea cazului de incompatibilitate nu constituie, în realitate, o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, ci o **garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care au calitatea de consilieri locali și consilieri județeni**, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013). Ca atare, Curtea a reținut că nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art. 53 din Legea fundamentală și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are incidență în cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valentin Ciobanu în Dosarul nr. 305/32/2018 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 90 alin. (1) și ale art. 92 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

14. Cu trimitere la această cauză și la alte decizii în materie (Decizia nr. 1.076 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 august 2011, Decizia nr. 305 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, Decizia nr. 401 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 27 noiembrie 2013, Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015, Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016), Curtea a mai reținut că „**stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești**, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitarea conflictului de interese” (a se vedea Decizia nr. 472 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 24 octombrie 2018).

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea și în cauza analizată.

16. Cât privește invocarea în prezenta cauză a pretensei încălcări a „Protocolului nr. 2 al Tratatului de la Maastricht”, Curtea constată că autorul excepției nu precizează cu exactitate la ce dispoziții se referă și nici nu motivează critica sa, aceasta constând, practic, într-o simplă afirmație inserată în notele scrise depuse la dosar. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate.

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**pentru publicarea acceptării amendamentului din 2019
la Regulamentul privind transportul internațional feroviar
al mărfurilor periculoase (RID), Apendice C la Convenția
privind transporturile internaționale feroviare (COTIF)
semnată la Berna la 9 mai 1980 și modificată prin Protocolul
din 1999, semnat la Vilnius la 3 iunie 1999,
ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 69/2001**

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 49/1999 privind transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 788/2001,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentul din 2019 la Regulamentul privind transportul internațional feroviar al mărfurilor periculoase (RID), Apendice C la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) semnată la Berna la 9 mai 1980 și modificată prin Protocolul din 1999, semnat la Vilnius la 3 iunie 1999, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 69/2001, aprobată prin Legea nr. 53/2002, tradus în limba română, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,

Ion Iordăchescu,

secretar de stat

București, 13 septembrie 2019.

Nr. 1.274.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru completarea Normelor metodologice privind virarea la bugetul de stat de către Ministerul Sănătății și Ministerul Tineretului și Sportului a disponibilităților prevăzute la art. 57 și 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.386/2019**

În temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) și (2) și ale art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — După articolul 2 din Normele metodologice privind virarea la bugetul de stat de către Ministerul Sănătății și Ministerul Tineretului și Sportului a disponibilităților prevăzute la art. 57 și 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.386/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 11 februarie 2019, se introduce un nou articol, articolul 3, cu următorul cuprins:

„Art. 3. — Restituirea sumelor încasate din contribuțiile stabilite conform art. 367 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute de art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare, se realizează conform dispozițiilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal.”

Art. II. — (1) Eventualele sume încasate ulterior datei de 31 decembrie 2018 și până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în conturile de disponibil 51.E.14.02.00 „Disponibil din accize încasate din vânzarea de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere”, 51.E.14.03.00 „Disponibil din accize încasate din vânzarea produselor din tutun”, 51.E.14.12.00 „Disponibil din accize încasate în vamă din importul de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere, inclusiv sume datorate până la data de 31 decembrie 2006”, 51.E.14.13.00 „Disponibil din accize încasate în vamă din importul de produse din tutun”, 51.E.16.05.00 „Disponibil din taxă asupra unor activități dăunătoare sănătății și din publicitatea lor” reprezentând contribuții sociale prevăzute de art. 367 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se virează de către unitățile Trezoreriei Statului la bugetul de stat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în următoarele conturi

de venituri, codificate cu codul de identificare fiscală al contribuabililor:

- a) 20.A.14.02.10 „Accize încasate din vânzarea de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere, aferente unor activități reorganizate”;
- b) 20.A.14.03.08 „Accize încasate din vânzarea produselor din tutun, aferente unor activități reorganizate”;
- c) 20.A.14.12.00 „Accize încasate în vamă din importul de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere, inclusiv sume datorate până la data de 31 decembrie 2006”;
- d) 20.A.14.13.08 „Accize încasate în vamă din importul de produse din tutun, aferente unor activități reorganizate”;
- e) 20.A.16.05.00 „Taxa asupra unor activități dăunătoare sănătății și din publicitatea lor”.

(2) Sumele reprezentând contribuții instituite conform art. 367 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, datorate până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și neachitate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, se plătesc de către debitori în conturile de venituri ale bugetului de stat prevăzute la alin. (1).

(3) După virarea sumelor la bugetul de stat, potrivit prevederilor alin. (1), conturile de disponibil 51.E.14.02.00 „Disponibil din accize încasate din vânzarea de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere”, 51.E.14.03.00 „Disponibil din accize încasate din vânzarea produselor din tutun”, 51.E.14.12.00 „Disponibil din accize încasate în vamă din importul de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere, inclusiv sume datorate până la data de 31 decembrie 2006”, 51.E.14.13.00 „Disponibil din accize încasate în vamă din importul de produse din tutun”, 51.E.16.05.00 „Disponibil din taxă asupra unor activități dăunătoare sănătății și din publicitatea lor” se închid și își încetează funcționarea la unitățile Trezoreriei Statului, eventualele sume virate în aceste conturi urmând a fi returnate plătitorilor.

Art. III. — Eventualele sume încasate ulterior datei de 31 decembrie 2018 și până la data intrării în vigoare a prezentului ordin în conturile de venituri bugetare 20.E.14.02.00 „Accize încasate din vânzarea de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere” și 20.E.14.03.00 „Accize încasate din vânzarea produselor din tutun”, reprezentând cota de 1% din taxele și accizele aplicate la nivel național pentru țigarete, țigări și băuturi alcoolice, se virează de către Ministerul Tineretului și Sportului la bugetul de stat în conturile de

venituri 20.A.14.02.10 „Accize încasate din vânzarea de alcool etilic, produse intermediare, vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și bere, aferente unor activități reorganizate” și 20.A.14.03.08 „Accize încasate din vânzarea produselor din tutun, aferente unor activități reorganizate”, codificate cu codul de identificare fiscală al Ministerului Tineretului și Sportului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 3.308.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 160/2015 privind stabilirea unor măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități

În temeiul art. 4 alin. (2) lit. b), art. 6 alin. (2) lit. e), art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 60 alin. (8) lit. f) și art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 160/2015 privind stabilirea unor măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2015, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 9 se abrogă.**

2. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 5, 6 și 7, furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile au obligația de a asigura utilizatorilor finali cu dizabilități accesul și conectarea la rețeaua publică de comunicații electronice și accesul la serviciile de comunicații electronice destinate publicului în limitele ariei de acoperire în care furnizează servicii de comunicații electronice și în aceleași condiții tehnice oferite celorlalți utilizatori, cel puțin prin intermediul unor pachete de servicii disponibile exclusiv la nivel național, care să ofere posibilitatea utilizării, în fiecare lună, a următoarelor beneficii minime, astfel:

a) pentru utilizatorii finali cu dizabilități auditive și/sau de vorbire, un număr nelimitat de SMS-uri utilizabile în rețeaua proprie și

300 de SMS-uri utilizabile în rețelele naționale, la un tarif recomandat de 4 euro/lună, inclusiv TVA, și, la cererea utilizatorului, un volum de date de 3 GB, precum și un volum nelimitat de date pentru utilizarea serviciilor de interpretare video în limbaj mimico-gestual prin intermediul a cel puțin unei aplicații dedicate, la un tarif recomandat de 2 euro/lună, inclusiv TVA, tariful total recomandat al pachetului fiind de 6 euro/lună, inclusiv TVA;

b) pentru utilizatorii finali cu dizabilități vizuale, 2.000 de minute utilizabile în rețeaua proprie și 500 de minute utilizabile în rețelele naționale, la un tarif recomandat de 2 euro/lună, inclusiv TVA, și, la cererea utilizatorului, un volum de date de 3 GB, la un tarif recomandat de 2 euro/lună, inclusiv TVA, tariful total recomandat al pachetului fiind de 4 euro/lună, inclusiv TVA.”

Art. II. — Furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile au obligația implementării dispozițiilor art. I pct. 2 în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Sorin Mihai Grindeanu

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 1.012.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 28

din 3 iunie 2019

Dosar nr. 708/1/2019

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele Secției a II-a civile
Corina-Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Andrei Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Iulia Petronela Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, în Dosarul nr. 569/103/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la următoarea chestiune de drept:

„Dacă prevederile art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și

al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice se aplică și fostului personal auxiliar de specialitate, care a ieșit la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în perioada începând cu data abrogării art. 68 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, și data intrării în vigoare a art. 68⁵ din aceeași lege, când s-a reintrodus pensia de serviciu pentru această categorie.”

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, dintre care numai intimata-reclamantă și-a exprimat punctul de vedere, în sensul că întrebarea formulată de instanța de trimitere este lipsită de relevanță în cauza sa, raportat la data pensionării; se arată, de asemenea, că la dosar au fost atașate răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării, precum și răspunsurile instanțelor naționale în legătură cu aceasta.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, prin Încheierea din 20 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 569/103/2018, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă prevederile art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice (*Legea nr. 130/2015*) se aplică și fostului personal auxiliar de specialitate, care a ieșit la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*), în perioada începând cu data abrogării art. 68 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 567/2004*) și data intrării în vigoare a art. 68⁵ din aceeași lege, când s-a reintrodus pensia de serviciu pentru această categorie.”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

A. Cererea de chemare în judecată

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ cu nr. 569/103/2018 din 12.03.2018, reclamanta, în calitate de greșier pensionar, i-a chemat în judecată pe pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț și Casa Județeană de Pensii Neamț, solicitând obligarea:

— primilor trei pârâți la eliberarea unei adeverințe-tip pentru stabilirea pensiei de serviciu, conform Legii nr. 567/2004, care să înlocuiască adeverința eliberată de Tribunalul Neamț în anul 2015, prin calcularea venitului la valoarea de referință sectorială de 405 lei, începând cu 9.04.2015;

— pârâtei Casa Județeană de Pensii Neamț la plata diferențelor de pensie dintre cele efectiv încasate și cele recalulate, potrivit adeverinței nou-emise, drepturi bănești care să fie actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală aferentă, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată.

3. La data de 20.07.2018, reclamanta și-a modificat acțiunea, în sensul că valoarea sectorială care trebuie să fie avută în vedere este de 421 lei, respectiv 463 lei, invocând Ordinul nr. 75 din 15 martie 2018, emis de președintele instanței supreme. Ulterior, reclamanta a înțeles să renunțe la judecată față de pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Bacău.

4. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că este beneficiară a pensiei de serviciu pentru personalul auxiliar, în baza Legii nr. 130/2015, începând cu data de 1.08.2015; baza de calcul al pensiei o reprezintă media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, specifice funcției de greșier gradul I, respectiv treapta I, raportat la nivelul studiilor, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței.

5. La eliberarea adeverinței s-a avut în vedere o valoare sectorială de 305 lei, deși ar fi trebuit ca aceasta să fie de 405 lei, conform dispozițiilor art. 1 și art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007 (Ordonanța Guvernului nr. 10/2007).

6. A arătat că, în sensul stabilirii nivelului maxim în plată pentru întreg sistemul bugetar, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016), precum și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016), care au stabilit în mod implicit că, la data de 9 aprilie 2015, valoarea sectorială în familia ocupațională a Justiției era de 405 lei.

B. Hotărârea primei instanțe

7. Instanța de fond, prin Sentința civilă nr. 1.085 din 4 octombrie 2018, a luat act de renunțarea la judecată a reclamantei, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției și Curtea de Apel Bacău, a admis, în parte, acțiunea modificată, formulată în contradictoriu cu pârâții Tribunalul Neamț și Casa Județeană de Pensii Neamț, și a obligat Tribunalul Neamț la eliberarea unei noi adeverințe-tip, rectificată, pentru stabilirea pensiei de serviciu conform Legii nr. 567/2004, astfel cum a fost modificată și completată, care să înlocuiască adeverința din

2015, prin calcularea venitului la valoarea de referință sectorială de 421 lei, începând cu data de 1.08.2015, la care să se adauge creșterea procentuală de 10%, prevăzută de Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice (Legea nr. 71/2015), începând cu 1.12.2015, valoarea sectorială fiind de 463 lei. De asemenea, a fost respinsă, ca prematur introdusă, solicitarea privind obligarea pârâtei Casa Județeană de Pensii Neamț la plata diferențelor de pensie și indexarea acestora cu indicii de inflație.

8. Prima instanță și-a fundamentat soluția pe jurisprudența instanței supreme și a Curții Constituționale, reținând că:

— prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice”;

— Prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015).

9. În considerentele Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), care se aplică întregului personal bugetar, s-au eliminat și diferențele provenite din faptul că o parte dintre magistrații și personalul asimilat, încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă aprobat prin Legea nr. 134/2010), prin care le-au fost recunoscute majorări salariale, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Consecința intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizația de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. De altfel, chiar înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014), introdus prin legea sa de

aprobare — Legea nr. 71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim, aspecte menționate și în Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

10. Curtea Constituțională a constatat că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu luna august 2016, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, salariul de bază urma să fie același, stabilit la nivel maxim.

11. Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a statuat în sensul că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010).

12. Curtea Constituțională a concluzionat în sensul că efectul neconstituționalității art. 3¹ alin. (1)² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016) este acela că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

13. Personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești face parte din familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”, conform anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010, astfel că îi sunt aplicabile aceleași reguli pentru determinarea drepturilor salariale, pentru stabilirea celei mai ridicate indemnizații pentru fiecare grad profesional, fiecare categorie de vechime în muncă și vechime în funcție, prin raportare inclusiv la indemnizațiile în plată la nivelul aceluiași ordonator de credite.

14. Față de cele prezentate, raportat și la dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015, prima instanță a concluzionat că salariul de bază/indemnizația de încadrare pentru un grefier în funcție trebuie stabilit la nivelul maxim aflat în plată, în cadrul familiei ocupaționale justiție. Acest nivel maxim este calculat în funcție de o valoare de referință sectorială de 421 lei, majorată cu 10%, astfel cum s-a stabilit, prin ordinul emis de președintele instanței supreme.

15. Instanța de fond a apreciat că data de la care urmează a fi calculat salariul brut raportat la o valoare sectorială de 421 lei este 1.08.2015, dată la care Legea nr. 130/2015 intrase deja în vigoare și de la care reclamanta are dreptul la pensie de serviciu și, implicit, la emiterea unei adeverințe-tip pentru stabilire pensie de serviciu.

C. Calea de atac exercitată

16. Împotriva acestei soluții a formulat apelul pârâului Tribunalul Neamț, solicitând schimbarea sentinței, în sensul respingerii cererii de obligare a eliberarea unei noi adeverințe pentru stabilirea pensiei de serviciu.

17. În motivarea căii de atac formulate a arătat că, prin Ordinul nr. 75 din 15 martie 2018, emis de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a dispus ca judecătorii, magistrații-asistenți, personalul auxiliar de specialitate și personalul conex din cadrul instanței supreme să fie salarizați prin acordarea

valorii de referință sectorială (VRS) de 421,36 lei, pentru perioada 9.04.2015—30.11.2015, și prin acordarea unei VRS de 463,5 lei, pentru perioada 1.12.2015—31.12.2017. Având în vedere acest aspect, legiuitorul a stabilit acordarea retroactivă a unei VRS de 421,36 lei, începând cu data de 9.04.2015, și a unei VRS de 463,5 lei, începând cu data 1.12.2015, pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor judecătorești.

18. Prin Decizia nr. 152/II/A/1/01.08.2018, Curtea de Apel Bacău a stabilit drepturile salariale retroactive ale personalului auxiliar de specialitate și conex, în funcție de noile valori de referință sectoriale, menționate mai sus.

19. Prin Adresa nr. 2.863/1/A/16/22.08.2018, transmisă Tribunalului Neamț, Curtea de Apel Bacău, în calitate de ordonator secundar de credite, își exprimă opinia că nu trebuie eliberate adeverințe pentru stabilirea pensiei de serviciu actualizate pentru personalul auxiliar de specialitate, cu luarea în calcul a valorilor de referință 421,36 lei, respectiv 463,50 lei.

20. Prin Adresa nr. 2/28.038/13.08.2018, Ministerul Justiției constată că, în conformitate cu art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, actualizarea pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate se realizează din oficiu, în fiecare an raportat la rata inflației, iar nu în raport cu veniturile personalului auxiliar de specialitate în activitate, astfel încât nu se poate pune problema actualizării pensiilor de serviciu în funcție de valorile de referință sectoriale de 421,36 lei și 463,50 lei.

21. Prevederile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 se aplică doar la data eliberării din funcție prin pensionare, ulterior aplicându-se dispozițiile art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, conform căruia „Pensiile de serviciu și pensiile de urmaș prevăzute de prezenta lege se actualizează, din oficiu, în fiecare an, odată cu modificările valorii punctului de pensie, cu procentul corespunzător ratei inflației utilizat la stabilirea valorii punctului de pensie, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare [...]”, și nicidecum ori de câte ori se majorează drepturile salariale ale personalului aflat în activitate, așa cum era specificat în legislația anterioară, legislație abrogată din anul 2010. Din acest motiv, pensiile de serviciu ale personalului auxiliar nu se mai raportează la drepturile salariale ale persoanelor în activitate.

22. Conform art. 12 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 706/2015 (Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 706/2015), pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate se actualizează din oficiu de către casele teritoriale de pensii și nu au același regim ca pensiile de serviciu ale magistraților, care se actualizează ori de câte ori se măresc indemnizațiile magistraților aflați în activitate.

23. Instanța de apel a pus din oficiu în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 și art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul dezbaterii.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării și alte dispoziții normative relevante

24. Legea nr. 130/2015:

„Art. I. — După articolul 68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu

modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 68⁵, cu următorul cuprins:

«Art. 68⁵. — (1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prevăzut la art. 3 alin. (2), personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică prevăzut la art. 31, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media salariilor de bază brute lunare realizate, inclusiv sporurile, corespunzătoare ultimelor 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare.

(2) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) pentru fiecare an care lipsește din vechimea în specialitate integrală.

(3) Pentru fiecare an care depășește vechimea în specialitate prevăzută la alin. (1), la cuantumul pensiei se adaugă 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(4) Pensia se acordă la cerere, începând cu luna următoare celei în care a fost înregistrată cererea la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință a solicitantului sau, după caz, la casa de pensii sectorială competentă.

(5) Odată cu stabilirea cuantumului pensiei de serviciu se stabilește și pensia pentru limită de vârstă din sistemul public, potrivit legislației în vigoare privind sistemul de pensii publice.

(6) În cazul în care cuantumul pensiei de serviciu calculat conform prezentei legi este mai mic decât cel al pensiei din sistemul de pensii publice se acordă cuantumul cel mai avantajos.

(7) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vârstă și de vechime prevăzute la alin. (1) numai în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, de personal de specialitate criminalistică și de personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și în cea de tehnician criminalist din cadrul parchetelor beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au avut sau au o altă ocupație. În acest caz, baza de calcul al pensiei de serviciu o reprezintă media salariilor de bază brute lunare, inclusiv sporurile, în procent, din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței ori parchetului sau INEC unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate.

(8) De prevederile alin. (7) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, de personal de specialitate criminalistică, de personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică din cadrul INEC, precum și de tehnician criminalist din cadrul parchetelor, din motive neimputabile acestora.

(9) Soțul supraviețuitor, copiii minori, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, ai personalului de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, ai personalului de specialitate criminalistică, ai personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică și ai tehnicianului criminalist din cadrul

parchetelor beneficiază de pensie de urmaș în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul de pensii publice, calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul susținătorul la data decesului, actualizată, după caz.

(10) Pensiile de serviciu și pensiile de urmaș prevăzute de prezenta lege se actualizează, din oficiu, în fiecare an, odată cu modificările valorii punctului de pensie, cu procentul corespunzător ratei inflației utilizat la stabilirea valorii punctului de pensie, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie de serviciu mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.

(11) Se suportă din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice:

a) partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul de pensii publice, precum și pensia de serviciu în cazul persoanelor care nu îndeplinesc condițiile de acordare a pensiei pentru limită de vârstă din sistemul de pensii publice;

b) partea din pensia de urmaș, calculată din pensia de serviciu, care depășește nivelul pensiei din sistemul de pensii publice, precum și pensia de urmaș calculată din pensia de serviciu, în cazul susținătorilor care nu îndeplinesc condițiile de acordare a pensiei pentru limită de vârstă din sistemul de pensii publice.

(12) Pensia prevăzută de prezentul articol, cu excepția pensiei prevăzute la alin. (9), are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.

(13) Elementele necesare stabilirii pensiilor prevăzute de prezenta lege referitoare la vechimea în specialitate, vechimea în funcție și baza de calcul al pensiei se dovedesc cu document eliberat de instanța judecătorească competentă, de parchetul de pe lângă aceasta sau de INEC, pe răspunderea acestora.

(14) Plata pensiei prevăzute de prezenta lege se face astfel:

a) de la data eliberării din funcție, prevăzută în decizia conducătorului instanței judecătorești, al parchetului de pe lângă aceasta, al directorului INEC, în situația personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, a personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și a tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, aflați în activitate la data depunerii cererii de pensionare;

b) de la data acordării pensiei, în situația persoanelor prevăzute la alin. (7) și (9).

(15) Prevederile prezentei legi, referitoare la pensii, se completează cu cele ale legislației privind pensiile din sistemul public de pensii cu privire la modalitățile de stabilire și plată, precum și cele referitoare la modificarea, suspendarea, reluarea, încetarea, recuperarea sumelor încasate necuvenit și jurisdicția.»

Art. II. — (1) De prevederile prezentei legi, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de aceasta, beneficiază și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale și care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii.

(2) Baza de calcul al pensiei prevăzute la alin. (1) o reprezintă media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii în care acesta a fost eliberat din funcție.

(3) De prevederile prezentei legi, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de aceasta, beneficiază și executorii judecătorești, pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu o vechime în funcție de cel puțin 20 de ani.

(4) Baza de calcul al pensiei prevăzute la alin. (3) o reprezintă media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, specifice funcției de greșier gradul I, respectiv treapta I, în funcție de nivelul studiilor, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului, la care se adaugă media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare datei eliberării din funcție.

(5) În situația persoanelor prevăzute la alin. (1)—(4) pensia se acordă la cerere, se cuvine și se plătește începând cu luna următoare înregistrării acesteia la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință a solicitantului sau, după caz, la casa de pensii sectorială competentă.

(6) Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. În cuprinsul încheierii de sesizare nu este redat punctul de vedere al părților și nici nu se menționează dacă acesta a fost exprimat; intimata-reclamantă a transmis la Dosarul nr. 708/1/2019 al Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept punctul său de vedere, în sensul că întrebarea formulată de instanța de trimitere este lipsită de relevanță în cauza sa, raportat la data pensionării, precum și jurisprudență.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

26. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru declanșarea acestei proceduri.

27. S-a arătat astfel că pricina se află pe rolul instanței de trimitere ca instanță competentă să judece cauza în apel, în ultimă instanță, conform art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 62/2011*), coroborat cu art. 7 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 76/2012*), care dispun că: „Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.”

28. De asemenea, s-a apreciat că problema de drept invocată este nouă, întrucât completul de judecată care a formulat sesizarea a fost investit pentru prima oară cu o cauză în care se pune în discuție această chestiune de drept, iar instanța supremă nu a fost investită cu un recurs în interesul legii cu privire la respectiva chestiune de drept, de lămurirea căreia depinde soluționarea pe fond a cauzei.

29. A reținut instanța de trimitere că nu s-a constatat că ar exista o jurisprudență constantă, care să fi diluat caracterul de noutate al chestiunii de drept supuse analizei, soluțiile pronunțate de instanțe cu privire la acest aspect fiind răzlețe și fără consistență de „practică judiciară”.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

30. Instanța de trimitere a apreciat că prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 măresc doar numărul categoriilor de fost personal care poate beneficia de pensie de serviciu, acest text de lege neavând însă aptitudinea de a

modifica prevederile art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, în ce privește condiția ca la data pensionării fostul personal auxiliar de specialitate să aibă sau să fi avut o altă ocupație.

31. Astfel, reclamanta s-a pensionat la 31.10.2007, obținând pensia de serviciu prevăzută de art. 68 din Legea nr. 567/2004, însă, în alte cauze similare aflate pe rolul Curții de Apel Bacău și al tribunalelor din circumscripția sa teritorială, reclamantii au ieșit la pensie începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 și până la data intrării în vigoare a art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, perioadă în care nu a existat pensie de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, astfel că se pune problema interpretării și aplicării art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, în sensul de a se stabili dacă prin acest text de lege se poate transforma o pensie din sistemul public de pensii într-o pensie de serviciu.

32. Instanța de trimitere apreciază că dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 nu se pot aplica și nu pot avea în vedere și fostul personal auxiliar de specialitate care a ieșit la pensie începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, dată la care au fost abrogate prevederile art. 68 din Legea nr. 567/2004, care reglementau pensia de serviciu pentru acest personal.

33. Se arată în acest sens că, deși sintagma „beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii” ar putea fi interpretată în sensul că, în temeiul acestui text de lege, se poate transforma o pensie din sistemul public de pensii într-o pensie de serviciu, este discutabil dacă acest text poate sta la baza transformării pensiilor fostului personal auxiliar de specialitate, care a ieșit la pensie începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 și până la data intrării în vigoare a art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, în pensii de serviciu, deoarece în caz afirmativ aceste din urmă prevederi legale s-ar aplica retroactiv, prin raportare la data nașterii dreptului la pensie.

34. Art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 nu schimbă cu nimic și nu aduce nimic nou față de condițiile stabilite pentru pensia de serviciu în ce privește personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, deoarece formula „personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea (...) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii” era deja prevăzută de lege, fiind inclusă în mod similar (din punct de vedere gramatical) în prevederile art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, potrivit căroră „Persoanele care îndeplinesc condițiile de vârstă și de vechime prevăzute la alin. (1) numai în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea (...) chiar dacă la data pensionării au avut sau au o altă ocupație”, cele două reglementări fiind deci identice sub raportul efectelor juridice.

35. Folosirea conjuncției „și” în art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 face ca acest text să fie neclar, din moment ce art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004 reintroducea dreptul la pensia de serviciu pentru fostul „personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea” care, la data pensionării, avea o altă ocupație, astfel că sintagma „beneficiază și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea” nu înlătură condiția cumulativă, prevăzută de art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, pentru ca fostul personal auxiliar de specialitate să poată beneficia de pensia de serviciu, în sensul că trebuie „să aibă sau să fi avut la data pensionării o altă ocupație”, în realitate singura noutate fiind aceea că va beneficia de pensia de serviciu reintrodusă și personalul fostelor notariate de stat și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale, alături de cel prevăzut inițial în art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

36. Prin Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că „dispozițiile art. 169 alin. (6) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că nu se acordă majorarea cu 50% a punctajului anual persoanelor care și-au desfășurat activitatea în condiții speciale de muncă după data de 1 aprilie 2001 și înscrise la pensie anterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”, consemnând în considerentele deciziei următoarele: „Chiar dacă intenția legiuitorului, care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2008 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aprobată prin Legea nr. 155/2009, cu modificările ulterioare, a înlăturat dispoziția de majorare a punctajului acordat pentru condițiile de muncă și a lăsat acest beneficiu doar pentru activitatea din grupele de muncă, nu reiese din cuprinsul reglementării, nu se poate constata o eventuală discriminare prin lege, iar instanțele nu se pot substitui puterii legislative pentru a înlătura texte de lege considerate discriminatorii și a crea o nouă lege pe cale juridicțională.”

37. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat puncte de vedere sau simple opinii referitoare la problema de drept supusă dezlegării, unele însoțite de jurisprudență, după cum urmează:

38. Într-o primă categorie, față de conținutul concret al dosarului în care a fost formulată sesizarea, instanțele s-au referit la valoarea de referință sectorială ce trebuia avută în vedere la stabilirea pensiei de serviciu, conform Legii nr. 130/2015, calculată retroactiv în temeiul art. 68⁵ alin. (7) din Legea nr. 567/2004, apreciind că, la data de 1.08.2015, aceasta este de 405 lei, valoare intrată în baza de calcul începând cu data aplicării Legii nr. 71/2015, 9 aprilie 2015. În acest sens s-au exprimat Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă prin Decizia civilă nr. 52 din 21 ianuarie 2019 și Decizia civilă nr. 54 din 21 ianuarie 2019, Tribunalul Dolj prin Sentința civilă nr. 237 din 16 februarie 2019 și Curtea de Apel Brașov.

39. În aceste cauze s-a mai apreciat că procentul de 10%, prevăzut de Legea nr. 293/2015, este mult ulterior acestei etape, față de data intrării în vigoare a Legii nr. 130/2015, neputându-se regăsi în adevărată (Curtea de Apel Bacău), sau, dimpotrivă, că este aplicabilă și creșterea procentuală de 10%, începând cu 1.12.2015, sau, în alte variante, că valoarea de referință sectorială, luată în considerare la stabilirea bazei de calcul utilizate pentru stabilirea pensiei de serviciu, este de 421,36 lei, pentru perioada 9.04.2015—30.11.2015 (Curtea de Apel Constanța, Decizia nr. 66 din 29 ianuarie 2019), și 463,5 lei, pentru perioada 1.12.2015—31.12.2017 și, în continuare, pentru viitor (Tribunalul Sibiu, Sentința civilă nr. 40 din 5 februarie 2019).

40. Referindu-se strict la conținutul întrebării, alte instanțe au arătat că dispozițiile tranzitorii cuprinse în prevederile art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/2015 se aplică și personalului auxiliar de specialitate care nu a beneficiat de pensie de serviciu, ci de pensia stabilită în sistemul public de pensii reglementat de Legea nr. 263/2010, pensie de serviciu calculată potrivit normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 706/2015, și că recunoașterea dreptului la pensia de serviciu nu se face retroactiv, ci începând cu data depunerii cererii pentru exercitarea dreptului de opțiune între pensia stabilită pe baza principiului contributivității și pensia de serviciu. În acest sens s-au pronunțat Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, Tribunalul Iași și Tribunalul Vaslui — Secția civilă (Sentința civilă nr. 1.168 din 4 octombrie 2018).

41. În cea de-a doua opinie care răspunde sesizării se consideră că dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015 nu se pot aplica și nu pot avea în vedere și fostul personal auxiliar de specialitate, care a ieșit la pensie începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, când au fost abrogate prevederile art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004, care reglementau pensia de serviciu pentru acest personal; în acest sens și-au exprimat opinia Tribunalul Vaslui — Secția civilă (parțial), Tribunalul Ialomița și completul care a formulat sesizarea supusă analizei.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. Pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015, instanța de contencios constituțional a statuat că acestea sunt conforme Legii fundamentale, reținând următoarele:

„19. Considerând că se impune acordarea din nou a beneficiului pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, legiuitorul, prin art. I din Legea nr. 130/2015, prevede completarea Legii nr. 567/2004 cu art. 68⁵, care stabilește condițiile acordării acestui drept.

20. În același timp, având în vedere că persoanele deja pensionate la data intrării în vigoare a Legii nr. 130/2015, provenind din rândul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale aceeași categorie de personal, nu mai beneficiază de pensie de serviciu, ci de o pensie contributivă, calculată în temeiul Legii nr. 263/2010, legiuitorul a considerat că se impune acordarea din nou a dreptului la pensie de serviciu. Dispozițiile art. II din Legea nr. 130/2015 se referă la acest aspect. Textul de lege criticat ca fiind neconstituțional prevede baza de calcul al acestei pensii.

21. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că această bază de calcul nu ține cont de veniturile și sporurile pe care le-a obținut, ci se raportează la «media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii în care acesta a fost eliberat din funcție.»

22. Analizând această critică, Curtea constată că, odată cu acordarea din nou a beneficiului dreptului la pensie de serviciu, Legea nr. 130/2015 a stabilit totodată și condițiile în care acesta se acordă. Contrar celor susținute de autorul excepției, însă, aceste dispoziții nu reprezintă o repunere în fondul activ al legislației a dispozițiilor abrogate ale art. 68 din Legea nr. 567/2004, ci o reglementare nouă, de sine stătătoare, care își produce efectele de la intrarea sa în vigoare pentru viitor.

23. Așa cum Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa, prevederile art. 47 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit cărora «Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege», trebuie interpretate în sensul că acordă legiuitorului competența exclusivă de a stabili condițiile și criteriile de acordare a dreptului la pensie, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului acestuia. De asemenea, Curtea a precizat că «ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea

quantumului pensiilor.» (Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007)

24. Prin urmare, având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 reprezintă opțiunea legiuitorului referitoare la acordarea, pentru viitor, a dreptului la pensie de serviciu categoriilor de personal la care se referă Legea nr. 130/2015, Curtea apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2).

25. De altfel, considerentele ce vizează incidența dispozițiilor art. II din Legea nr. 130/2015 de la data intrării lor în vigoare pentru viitor răspund și criticii de neconstituționalitate referitoare la pretinsul caracter discriminatoriu al acestor dispoziții de lege, prin care autorul excepției compară situația sa cu cea a persoanelor care au obținut păstrarea pensiei de serviciu pe cale judecătorească. Astfel, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015, «Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive.» Prin urmare, aceste persoane sunt supuse unui alt tratament juridic. Cu toate acestea, Curtea apreciază că diferența de tratament juridic criticată nu este discriminatorie, întrucât categoriile de persoane comparate nu se află în situații similare. Astfel, persoanele prevăzute la art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, din care face parte și autorul excepției de neconstituționalitate, respectiv personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale care, la data intrării în vigoare a legii, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii, au obținut pensia de serviciu în temeiul Legii nr. 130/2015. Din contră, persoanele menționate în ipoteza art. II alin. (6) din aceeași lege beneficiază de pensia de serviciu în baza hotărârilor judecătorești având ca temei legislația anterioară Legii nr. 130/2015. Prin urmare, temeiurile legale ale acordării dreptului la pensia de serviciu sunt diferite în cazul celor două categorii de persoane. Or, așa cum Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, așa cum este, spre exemplu, Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, «situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului tempus regit actum nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.» (Decizia nr. 502 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 5 noiembrie 2018)

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

43. Prin Adresa nr. 571/C/1.025/III-5/2019 din 9.04.2019, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

45. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

46. Pentru a evalua dacă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este aptă să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a pronunța o decizie interpretativă de principiu în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivel național, se impune în primul rând evaluarea tuturor elementelor sesizării, adică verificarea atât a circumstanțelor care o generează, cât și a condițiilor care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

47. Aceasta presupune verificarea îndeplinirii simultane a tuturor condițiilor prevăzute pentru declanșarea procedurii hotărâri prealabile, condiții extrase din dispozițiile legale redată în cele ce urmează. Astfel:

48. Conform art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

49. Conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

50. Analiza critică a textelor citate induce concluzia că atât art. 519, cât și prima teză a art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă condiționează admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de îndeplinirea unor cerințe ce trebuie întrunite cumulativ.

51. Se constată că primele trei cerințe sunt întrunite, întrucât Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, legal investită cu soluționarea apelului, judecă în ultimă instanță litigiul de muncă dedus judecății și urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, în conformitate cu prevederile art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

52. Cu referire la condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se reține că problema de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

53. Chestiunea de drept trebuie să fie aptă să suscite interpretări diferite, care, fie doar prefigurate, fie deja afirmate pe plan doctrinar, trebuie arătate în sesizare. Această cerință rezultă din dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, conform cărora încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este ținut în primul rând să stabilească dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practică și, totodată, dacă respectiva dezlegare este aptă a duce la soluționarea cauzei.

54. Din perspectiva celor enunțate anterior, se observă că, deși sesizarea ridică o problemă de aplicabilitate a unui text de lege la situația concretă a cauzei, aceasta este eronat reținută ca bază de interpretare, posibil contradictorie, pentru respectivul text de lege.

55. Astfel, în ceea ce privește situația litigioasă, rezultă din cuprinsul sesizării că reclamanta face parte din categoria personalului auxiliar de specialitate al instanțelor cărui i s-au deschis drepturile de pensie în baza Legii nr. 567/2004 la data de 31.10.2007, astfel cum ea însăși precizează. Pensia de serviciu s-a transformat în pensie din sistemul contributiv în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 119/2010*), și a fost revizuită potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din *Legea nr. 119/2010* privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011*), fiind menținută ca pensie în sistemul contributiv și după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, lege care a abrogat în mod expres dispozițiile art. 68, 68¹ alin. (2), 68²—68⁴ din *Legea nr. 567/2004* — sediul de reglementare în materia pensiei de serviciu, pentru respectiva categorie profesională.

56. Prin art. I din *Legea nr. 130/2015* a fost introdus în *Legea nr. 567/2004* art. 68⁵ care a instituit, din nou, pensia de serviciu, art. II prevăzând **norme tranzitorii de aplicare a legii** pentru diferite categorii de beneficiari.

57. Spre deosebire de persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis după data de 25 iulie 2015, data intrării în vigoare a Legii nr. 130/2015, pentru care baza de calcul este formată, potrivit art. 68⁵ alin. (1), din media salariilor de bază brute lunare realizate de pensionar, inclusiv sporurile, corespunzătoare ultimelor 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, pentru cei care îndeplinesc condițiile de acordare a pensiei de serviciu, dar la data pensionării au o altă ocupație [a căror situație este reglementată de art. 68⁵ alin. (7)] și cei care sunt beneficiarii unei pensii din sistemul public [vizați de norma tranzitorie reprezentată de art. II alin. (1) din *Legea nr. 130/2015*], baza de calcul o reprezintă media salariilor de bază brute lunare, din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate *aflat în activitate în condiții identice* de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței ori parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, ceea ce diferă fiind modul de calcul al sporurilor.

58. Reclamantei i s-a eliberat adevărul din 29.09.2015 de către Tribunalul Neamț, conținând baza de calcul în vederea stabilirii pensiei, fiindu-i emisă decizie de stabilire a pensiei de serviciu de către Casa de Pensii la data de 12.11.2015. Pe calea acțiunii ce face obiectul soluționării în cauza în care a fost formulată sesizarea, promovată la data de 12.03.2018, reclamanta solicită eliberarea unei noi adevărului, care să modifice baza de calcul anterioară, prin includerea altor valori de referință sectorială față de cea utilizată la stabilirea pensiei de serviciu în anul 2015, de 305 lei, respectiv de 405 lei, 421 lei și 463 lei.

59. Instanța de trimitere întreabă dacă personalului auxiliar de specialitate care a ieșit la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010 îi sunt aplicabile dispozițiile art. II alin. (1) și (2) din *Legea nr. 130/2015*, considerând că, în cazul unui răspuns afirmativ, art. II alin. (1) s-ar aplica retroactiv, prin raportare la data nașterii dreptului la pensie.

60. Mai susține că art. II alin. (1) nu schimbă condițiile stabilite pentru pensia de serviciu reglementată de art. 68⁵ alin. (7) în privința persoanelor care, la data pensionării, aveau o altă ocupație decât aceea de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea,

dar consideră că textul este neclar, întrucât este edictat doar pentru a introduce o nouă categorie de beneficiari, măbind sfera persoanelor care beneficiază de acest drept.

61. Se constată însă că, distinct de condiția noutății, aceste sumare argumente nu sunt apte a dovedi că problema de drept sesizată este una veritabilă.

62. Reamintind că scopul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile este acela de a preîntâmpina generarea unei jurisprudențe neunitare, ca urmare a unei interpretări și aplicări diferite a unei dispoziții legale, Curtea subliniază că, deși evaluarea condiției revine acestei instanțe, astfel cum s-a reținut deja în decizii anterioare pronunțate în această materie, evidențierea acesteia este necesară în actul de sesizare, în măsura în care, prin dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă, instanței de trimitere îi este cerută o primă evaluare a condițiilor din textul de lege anterior.

63. Din acest punct de vedere, îndeplinirea acestei condiții trebuie evaluată primordial de autorul sesizării, prin relevarea tuturor datelor care pot susține și justifica nevoia instanței de a primi o dezlegare de principiu a unei norme de drept. Instanța de trimitere trebuie să argumenteze fie că în aplicarea normei legale supuse interpretării nu se degajă o jurisprudență relevantă, fie că anumite realități socioeconomice impun o reconsiderare a conținutului acesteia.

64. Mai concret, pentru a vădi necesitatea unificării practicii în problema care necesită interpretare, autorul sesizării ar trebui să semnaleze complexitatea, dualitatea sau precaritatea textului de lege, fie prin raportare la niște tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate exhaustiv care să reclame necesitatea intervenției Înaltei Curți de Casație și Justiție.

65. Or, completul de judecată al Curții de Apel Bacău care a formulat sesizarea cu chestiunea de drept în discuție nu a realizat o evaluare comparativă a jurisprudenței instanțelor naționale, nici chiar a jurisprudenței proprii instanței, pentru a putea caracteriza în mod relevant de ce se conturează premisele unei jurisprudențe neunitare care să facă necesară intervenția mecanismului de unificare ori dacă problema de drept are un caracter veritabil și relevă o dificultate de interpretare care riscă, prin interpretări diferite, să genereze răspunsuri neconciliabile.

66. Trecând, mai departe, la examenul jurisprudenței naționale, în verificarea acestei condiții de admisibilitate, Curtea constată că aceasta nu relevă că aspectele problematizate prin actul de sesizare au fost soluționate până în acest moment într-o jurisprudență care să reflecte una sau mai multe orientări în aplicarea textelor de lege enunțate în întrebarea adresată instanței supreme. Jurisprudența atașată, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 502 din 17 iulie 2018 (paragraful 20: „*legiuitorul a considerat că se impune acordarea din nou a dreptului la pensie de serviciu. Dispozițiile art. II din Legea nr. 130/2015 se referă la acest aspect*”; paragraful 24: „*art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 reprezintă opțiunea legiuitorului referitoare la acordarea, pentru viitor, a dreptului la pensie de serviciu categoriilor de personal la care se referă Legea nr. 130/2015*”), dar și punctele de vedere exprimate de instanțele de judecată, cu o singură excepție, aceea a Tribunalului Ialomița, formulată la nivel teoretic și care preia argumentele instanței de trimitere, converg în a considera că persoanele care au în plată pensii din sistemul contributiv pot opta, în baza unei cereri, pentru pensia de serviciu, în aplicarea dispozițiilor tranzitorii ale art. II din *Legea nr. 130/2015*, sens în care, potrivit art. 68⁵ alin. (13), li se eliberează adevărul necesară, această interpretare fiind dată, de altfel, în mod neechivoc, și de organul de pensii care a emis aceste decizii în aplicarea directă a legii, fără a fi necesară o procedură jurisdicțională.

67. În consecință, astfel cum a fost formulată, chestiunea de drept nu este o problemă veritabilă care să nască vreo dificultate de interpretare, nefînregistrându-se în practica administrativă sau jurisdicțională vreo situație în care Legea nr. 130/2015 să nu fie aplicată în astfel de situații.

68. Se constată că nu este îndeplinită nici condiția ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei. Procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept are o natură *sui generis*, care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

69. Prin urmare, îndeplinirea acestei condiții presupune o deplină concordanță între situația juridică ce a determinat mai multe posibile interpretări ale textului de lege, dar fiecare aplicabile în respectiva cauză, și conținutul întrebării, care să vizeze un aspect lămuritor pentru chestiunea respectivă.

70. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are a se pronunța, într-o interpretare de principiu a unei norme de drept, dacă circumstanțele cauzei pentru care trebuie să dea acea interpretare nu sunt în mod real sau pe deplin clarificate.

71. De aceea, întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi disociată de contextul care a generat-o, care trebuie să fie întotdeauna unul casual și să cuprindă exhaustiv toate elementele determinante ale cauzei.

72. În cauză, înțelesul literal al întrebării, clar și neechivoc, vizează aplicabilitatea normelor tranzitorii ale art. II din Legea nr. 130/2015 personalului auxiliar căruia, în perioada 2010—2015, i s-a stabilit pensie în sistem contributiv, pe când litigiul în care s-a formulat întrebarea are ca obiect posibilitatea aplicării art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004, astfel cum a fost modificată prin art. I din Legea nr. 130/2015, pentru a revizui baza de calcul al pensiei de serviciu ce fusese deja restabilită, în cazul reclamantei, începând cu 1.08.2015, prin aplicarea Legii nr. 130/2015.

73. Din examenul actului de sesizare, încheierea din 20.02.2019 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, este evident că întrebarea adresată instanței supreme nu se suprapune pe datele de fapt ale cauzei cu care completul este învestit și că pleacă de la niște premise greșit apreciate de către instanța de

trimitere, afectând aptitudinea chestiunii de drept de a răspunde în mod util rezolvării cauzei în mod definitiv.

74. Reamintind că întrebarea vizează aplicabilitatea textelor de lege în discuție pentru categoria personalului auxiliar de specialitate al instanțelor sau parchetelor de pe lângă acestea, pensionat sub imperiul Legii nr. 263/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție observă, în urma examenului propriu al Încheierii din 20.02.2019 și al actelor relevante atașate sesizării, că reclamanta este, încă din anul 2015, beneficiar al acestei categorii de pensie chiar în temeiul acestei legi.

75. Rezultă așadar că, la data înregistrării cererii de chemare în judecată (în dosarul în care a fost formulată sesizarea), 12.03.2018, reclamanta beneficiase deja de prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, deoarece i s-a restabilit dreptul la pensie de serviciu ca fost personal auxiliar de specialitate al instanțelor care, la data intrării în vigoare a acestei legi, beneficia de o categorie de pensie din sistemul public de pensii.

76. Întrucât obiectul acțiunii formulate de reclamantă îl reprezintă solicitarea emiterii unei noi adeverințe, care să facă posibilă recalcularea pensiei reclamantei pe baza unui venit stabilit la o valoare de referință cu coeficient mai ridicat, iar nu vocația acesteia de a beneficia de pensie de serviciu, rezultă că, pe aceste premise, întrebarea instanței de apel nu este relevantă pentru soluționarea cauzei, deoarece problema respectivă este depășită deja și, oricum, nu aceasta este chestiunea de drept dedusă judecării în litigiu, așa cum rezultă din modul de formulare a acesteia.

77. Analiza obiectului și temeiului cererii de chemare în judecată plasează sub semnul incertitudinii aspectul dacă instanța de apel și-ar putea întemeia soluția pe inaplicabilitatea normei tranzitorii, în condițiile în care, odată ce dreptul s-a deschis, aceasta este ținută să verifice, prin aplicarea art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004, introdus prin art. I din Legea nr. 130/2015, solicitarea reclamantei de a i se emite o adeverință care să cuprindă schimbarea, cu caracter retroactiv, a bazei de calcul al pensiei, prin raportare la veniturile salariale obținute de o persoană cu o funcție similară, aflată în activitate în perioada de referință.

78. În acest context devine evident că soluționarea chestiunii de drept cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată nu este de natură să ducă la rezolvarea pe fond a litigiului.

79. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519—520 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, în Dosarul nr. 569/103/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă prevederile art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice se aplică și fostului personal auxiliar de specialitate, care a ieșit la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în perioada începând cu data abrogării art. 68 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, și data intrării în vigoare a art. 68⁵ din aceeași lege, când s-a reintrodus pensia de serviciu pentru această categorie.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2019.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

